

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 46.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Fjortende Møde.

Lørdagen den 2den Juli.

(Forts.)

Fsicherung (forts.): Disse to Ting ligge særskilte for mig, hvis der nogenstunde skal komme en Selvstændighed ud af Communen. Jeg har Meget imod Alt, hvad der kan kaldes Kgl. preussisk Communalvæsen; jeg forstaaer derved den Art Communalvæsen, hvorved man gjennem en Lov søger at indrette et eensartet Communevæsen som et ypperligt Spilleværk, der skal passe for hele Landet, og man troer derved at have gjort noget ganske Fortrinligt. Det er den stikreste Måde at gjøre noget hyderligt Slet paa; jeg gjentager det, og beder Enhver af de ærede Herrer at tage det under Overveelse: Er det rimeligt, at en Commune, som kun i det Hele har en Befolkning af 3—400 Personer, Børn, Dværg og Dvulder iberegnet, og hvor man altsaa høist kan regne 60—70 voksne Mænd — og af saadanne Communer findes der flere i Danmark — skal være undergivet de samme Valgformaliteter, de samme Repræsentations- eller Fremstillingsindretninger som Communer, der indeholde en Befolkning af 2—3,000 — og saadanne have vi — med mange forskjelligartede Interesser? Kan en Hartkornsbegrænsning passe der, hvor Hartkornet ikke er det Overordnede, men hvor derimod andre Interesser ere de overordnede, og behøver man derimod at holde sig til disse overordnede Interesser paa saadanne Steder, hvor, saa at sige, Alt er af Naturen gjort lige? Disse dybt indgroede Forskjelligheder i de materielle Forhold ere endnu mere forskjellige ved Befolkningens og Individernes Bessaffenhed paa de forskjellige Steder, og, at oversee dette, er det,

jeg kalder bureaukrattisk Regjering, der affurat er det Modsatte af det, som skal gaae ud af en parlamentarisk Regjering; det er altsaa af dobbelt Vigtighed for os, at, hvis dette Lovforslag — som vi nu engang have sat paa, ledsaget her ind i dette Ting idetmindste med Indenrigsministerens Betsfredshed — ikke bliver til Lov, dette da kun skeer alene ved Regjeringens Villie, eller navnlig ved en enkelt Mand's Villie i Regjeringen. Dermed udtaler jeg ingensomhelst fiendtlig Tanke hverten mod Regjeringen eller mod denne Mand, men i det parlamentariske Liv skal Gjærningen være Definitionen paa Manden; man skal ikke opregne hans hele Fortid, men man skal bedømme ham efter hans Handlinger i Nutiden.

P. Olsen: Den ærede Indenrigsminister udtalte, at det ikke var vist, at den Lov, vi her omhandle, vil blive vedtagen i det andet Ting, fordi vi vedtage den i uforandret Skikkelse. Jeg vil indrømme, at dette ikke er ganske vist; men jeg troer, Enhver vil være enig med mig i, at der er stor Sandsynlighed derfor; thi, hvilke Mænd bestaaer det andet Ting af? Er det ikke ogsaa Folkets udkaarne Mænd, skulle de ikke ogsaa være besjalede af de samme Duffer og de samme Følelser som deres Medborgere, hvoraf vi ere besjalede, besjalede af Duffet om at kunne lette dem den Byrde, som vi antage er dem for tung at bære? Det er altsaa ikke vist, men det er meget sandsynligt, at Loven vil passere det andet Ting ligesaa glat og ligesaa let, som jeg haaber, den vil passere dette Ting. Der er derimod een Ting, som er ganske vist, og det er, at, dersom vi foretage Forandringer i dette Lovforslag, som det nu foreligger, saa faae vi slet ingen Lov; og nu mener jeg dog, vi bør holde